

ದೇವರ ನಾಮ

ಅನ್ಯ ಜನರಿಗೆ: “ದುಷ್ಪತನವನ್ನು ನಡಿಸಿ ನಕ್ರವನ್ನು ಅಣಿಸುವವರಾದ ಮನುಷ್ಯರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಭೂತಿಹಿನತೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ದುಷ್ಪತನದ ಮೇಲೆಯೂ ದೇವರ ಹೊಳೆಪು ಹರಲೋಕದಿಂದ ತೋಲಬರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ್ದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಜದದೆ; ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದೇವರೇ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಹೇಗಂದರೆ ಕಣ್ಣಗೆ ಕಾಣದಿರುವ ಅತನ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಂದರೆ ಅತನ ನಿತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯೂ ದೇವತ್ವವೂ ಜಾಗದುತ್ತಿ ಮೇಲೆಲುಸೋಂದು ಅತನು ಮಾಡಿರ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಕ ಖಚಿತಗೊಂತು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ; ಹಿಂಗಿರುವದಲಿಂದ ಅವರು ಉತ್ತರ ವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಜೀಯದ್ದರೂ ಅವರು ಅತನಿಂದು ದೇವರೆಂದು ಘನಹಡಿನಾಲ್ಲ; ಅತನ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನನಸಿ ಅತನಿಂದು ಸ್ವತನಾಲ್ಲ. ಅವರು ವಿಜಾರ ಮಾಡಿಮಾಡಿ ಫಲ ಕಾಣಾಲ್ಲ; ವಿವೇಕಬೀಲಿದ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ... ಅಂಥರ್ವಾಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವರು ಮರಣಕ್ಕೆ ಹಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ದೇವವಿಧಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಾವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾರೆ” (ರೋಮಾತ್ತರ 1:18-32).

“ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ಅನ್ಯಜನರು ನ್ಯಾಧಾವಿಕವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲ ಹೇಳಿದರೆ ನಡೆದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಾವೇ ತಮಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮಾಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಗಂದರೆ ಅವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ವಯೈ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲ ಬರೆದದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಹೊಂಡತ್ತಿಸಿನುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಹ ನಾಳಿ ನಡಿಯಿತ್ತದೆ; ಅವರ ಯೋಜನೆಗಳು ವಾದಿತ್ಯಾವಾದಿಗಳಂತೆ - ಇದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಪ್ಪಳವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ” (ರೋಮಾತ್ತರ 2:14, 15).

ಯೆಹೋದ್ಯಲಿಗೆ: “ಆದದಲಿಂದ ಎಲ್ಲೆ ಮನುಷ್ಯನೇ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದೊಳಕೆ ಜೀಸುವ ಸಿನನು ಯಾವಾದಾರರೂ ನಲಿಯೇ, ಉತ್ತರ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸಿನಿಗೆ ಮಾಗೆ ಬಿಲ್ಲ. ಹೇಗಂದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದೊಳಕೆಜೀಸುವದಲಿಂದ ಸಿನ್ನನ್ನು ಸಿನನೇ ದೊಳಿಯಿಂದು ತೇರ್ಮರುಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ದೊಳಕೆಜೀಸುವ ಸಿನನು ಈ ದೊಳಗರಗಳನ್ನೇ ನಡಿಸುತ್ತಿತ್ತೀಯಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅಂಥರ್ವಾಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲ ದೇವರು ಮಾಡುವ ತೇರ್ಮರ ನಕ್ರಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇರುವದೆಂದು ಬಳ್ಳಿತು. ಎಲ್ಲೆ ಮನುಷ್ಯನೇ, ಅಂಥರ್ವಾಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವರಿಗೆ ದೊಳಕೆಜೀಸಿ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಿನನು ದೇವರ ದಂಡನೆಯ ತೆಳಿಗೆ ತಣ್ಣಿಸಿಕೊಂಡೆನೆಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಿರು?” (ರೋಮಾತ್ತರ 2:1-3).

ಎಲ್ಲಿಗೂ: “ತೆಷ್ಪದನ್ನು ನಡಿಸುವ ಹ್ಯಾಯೋಬ್ ನರಹೂಡಿಗೆ ಕಷ್ಟವೂ ನಂತರವೂ

బరువచ్చ - యీకూడ్చలగే చోదలు, అనంతర ర్రిఎకలగే నాక. ఆదరే ఒళ్ళేటన్ను నడినపు త్రితీయాబ్బసిగే త్రభావచ్చు మానపూ మనశ్శ్వంతియూ లంటానువచ్చ - యీకూడ్చలగే చోదలు, అనంతర ర్రిఎకలగే నాక” (హోమాత్రం 2:9, 10).

“ఎల్లరూ హాజ మాడి దేవర మహిమీయన్న కోందదే కోణిద్దారే. అపరు నిఱతిపంతరీందు నిణయ కోందపదు దేవర లజితాధివాద శృహేయందలే తీస్త యీశువినిందాద హాజ బిషోజనీయ మూలతపాగి అనుపచ్చ. ఈతను క్షు రక్తస్థు నులసి నంజకెయద్దచలగాగి శృంఘాధారపాగ బేకొందు దేవరు ఈతన్ను మందిష్టము. దేవరు కీందిన కాలద హాంగ్రథన్న దండినపే నాకిసికోండిరాగి తీస్త నిఱతియన్న ఈగిన కాలదళ్ల కీలే తోలసి తాను నిఱతి స్వరూపచాగియూ యీశువినల్ల నంజకెయిడమపరస్త నిఱతి పంతరీందు నిణయినుపచసాగియూ కాణిసికోండిద్దానే” (హోమాత్రం 3:23-26).

న్యాయ తీవ్రికేయ దినదండు దేవరు కేండువ బహుమానగళన్ను మత్తు శిశ్చేగళన్ను యోజిసిద నంతర, నాపు కీలే కేళబకుదు, “ఆదేల్లదరల్ల దేవరన్యాయపు ఎల్లదే? ఈ భూబియ మేలే అపరు తమ్మ జిభితపన్ను అల్పవాగి జిభిసిద లితిగే జనరన్న ఎందెందిగొ బహుమాన ఇల్లపే శిశ్చేయన్న కోడువళ్ల ఆతను న్యాయవంతనో? దుష్ట జిఎనద అంత్యదళ్ల మానసాంతర హట్టవసిగే ఆతను యాకే బహుమాన కోడబేటు?” లూక్ 15రల్లయ తష్టిహోద మగన అణ్ణను, దూష్ట జిఎన జిభిసిద తెన్న తమ్మను తండెయ దయిగే యోగ్యానల్లపెందు యోజిసిదను (పజనగళు 25-30). “కేలపు ‘సణ్ణ’ అగ్రస్తేగళన్న శ్వేతాశ్చపళ్ల సోఇ హోద కారణదింద ఒబ్బ వ్యక్తిగే ఆతన్నును దండిసిదరే దేవర న్యాయపు ఏనాగియుపుదు?”

దేవర శ్రీతి, దయి మత్తు శృహేయిందిగే కేలాఙ మత్తు తీశ్చ శిశ్చేయు కేగె నామరన్యాదల్లరుపచెందు కేలవరు ఆశయంపడుతూరే. అదేష్వో బిజిత్రవాగి కండరూ దేవర ప్రీతియు ఆతన్లు కోఽహపసేఖ్యనుత్తాడే. బహుళః ఇదు బిషయపన్న బహళవాగి సరళవాదద్దన్యాగి మాడుత్తదే. ఆదరే నాపు ప్రీతినుపచలింద మత్తు నాపు త్యాగమాడిపచలింద తిరస్కరిసిప్పట్టాగా, కోఽహబిల్లదపరాగిరులు నాపు శక్తరాగియచేపో? దేవరు స్వగౌరవపన్న కాహాడికోశ్చప దేవరీందు కరేయల్పణిద్దానే.¹ ఆతన శ్రీతియు ఆతన అనంయిగే మూలవాగిదే: ఆతన స్వగౌరవపన్న కాహాడికోశ్చికేయు ఆతన్ను కోణిసికోశ్చాశ్చ కదాణుత్తదే; మత్తు ఆతన రోణపు దండినాశ్చ ఆతన్ను జలసుపంతే మాడుత్తదే. “యీకోఽవను స్వగౌరవపన్న కాహాడి కోశ్చప దేవరు, ఆతను ముయ్యితీలనుపచను: హోదు, యీకోఽవను ముయ్యితీలనుత్తానే, తెన్న శత్రుగళ మేలే దిషటరోణించుత్తానే” (సకూమ 1:2).

దేవరు నమ్మ తండెయాగియపచలింద, ఆతను కత్తించాద న్యాయాధిత నాగియపదిల్ల, ఇల్లపే యీశువు కులమరియాగియపచలింద ఆతను సింహ

ವಾಗಿರಲಾರನು ಎಂದು ನಾವು ತೆಮ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪಲಿಶುದ್ಧಕ್ಕನನ್ನು ನಾವು ಹಾಲಿವಾಜೆದಂತೆ ಯೋಜಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅತನು ದಹಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲ ನಂತರುಹಡುಹಾರದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಿತ್ಯದಂಡನೆಯಂದ ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಗ ಒದಗಿಸದನೆಂದು ಸುವಾತೆ, “ಶುಭವಾರೆ”ಯು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ನರಕವು ಅಷಟ್ವಾಗಿರುವವೇಂ;

ಫೋರವಾದ ಹಾಜರಿಗಾಗಿರುವವರನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲ ದೇವರು “ನ್ಯಾಯವಂತನು” ಅಗಿರುವನೇಲೇ? ದೇವರು ಕಟ್ಟಿ ನಿಬ್ಬಾದ ನ್ಯಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯಾರೂ ರಚಿಸಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ! “ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಜರಿ ಮಾಡಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ” (ರೋಮಾತ್ಯರ 3:23; ನೋಡಿಲ 3:9, 10; 1 ಯೋಹಾನ 1:8, 10) ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ನಮ್ಮ ಹಾಜರಿ ನಿಖಿತವಾಗಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ದಂಡಿಸಲ್ಪಡಲು ಅಹರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅಹರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು (ಬಫೆಸ 2:8, 9); ಯೇಸು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಚಿಸಬಲ್ಲನು (ಅಷ್ಟೋಸ್ತಲರ ಶೃಂಗಾರ 4:12). ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ದೇವರ ನ್ಯಾಯವು, ನಮ್ಮ ಹಾಜರಿಗಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ತ್ಯಾಯದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:23). ಯೇಸುವಿನ ಮರಣವು (ಕೊಲೊನ್ಸೆ 1:19-22) ದೇವರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 3:25) ಮತ್ತು ಇಡೀ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ - ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ (1 ಯೋಹಾನ 2:2). ಯೇಸುವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಜರಿಯಂದ ಜಡುಗಡೆ ಮಾಡುವದಲಂದ (ಪ್ರತಿಬಂಧ 1:5) ನಿತ್ಯವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಇತ್ಯಾಯ 5:8, 9).

ದೇವರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕುಲತು ಕೆಲವು ಕುಲಿವಾದ ಹೃಷೀಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ತ್ಯಾಗಿಸೋಣ:

(1) “ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದುಷ್ಪಾಗಿದ್ದು ಕೊನೆಯ ನಿಖಿಷಣದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡರೆ, ಅಂಥವನನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ದೇವರು ನ್ಯಾಯವುಳ್ಳ ಪನಾಗಿರುವನೇಲೇ?” ದೇವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, “ಕರ್ತನ ತುಮವು ಸಮವಲ್ಲ” (ಯೋಹಿಸ್ತೀಲ 33:17) ಎಂದು ಮಾನವ ತರ್ಕವು ಹೇಳಬಹುದು.

“... ದುಷ್ಪನು ತನ್ನ ದುಷ್ಪತನವನ್ನು ಜಟಿಲ ಅವನ ಹಾಹವು ಅವನನ್ನು ಜಾಳಿಸಿದ್ದು... ನಾನು ದುಷ್ಪನಿಗೆ - ನಿನು ನಕ್ತೇ ನಾಯಿಬಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವನು ತನ್ನ ಹಾಜರಣ್ಣ ಬಂಧು ನಿತ್ಯ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವ ಹಕ್ಕದಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಆ ದುಷ್ಪನು ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಇಗಿಯಿಡಿಯದೆ ದೋಷಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೆಳಬ್ಬ ಜೀವಾಧಾರವಾದ ಬಿಧಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸರ್ಕಲ ದುಷ್ಪಮಾರ್ಗಗೂ ದೂರಸಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕದಲ್ಲ ನಾಯಿವದಿಲ್ಲ, ಬಾಜಿಯೇ ಬಾಳಿವನು.

“... ದುಷ್ಪನು ತನ್ನ ದುಷ್ಪತನವನ್ನು ಬಂಧು ನಿತ್ಯನಾಯಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಉಳಿಯುವನು” (ಯೋಹಿಸ್ತೀಲ 33:12-19).

ಹೋಲನು ಮತ್ತು ಲಾಕ 15ರಲ್ಲಿಯ ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನು ದೇವರ ಕ್ಷಮಾಪಣಿಗೆ ಒಕ್ಕೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯು ಒಂದು ಪರಿಬಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು

ಸ್ವಿಕರಿಸಲು ನಾವು ಅಹರಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಯೀಂನುಬಿನ ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂ ಭಿಸಿರುವದಲಂದ, ದೇವಲಗಾಗಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭನದೇ ಅರುವದಲಂದ (ಎಥನ 2:8, 9), ನೇಮೆಯ ಸಮಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೇ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶರತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾಲಗಾದರೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಲ್ಲ ಆಗನು ನಾಯಿಪುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

(2) “ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿಈವಂತನಾಗಿದ್ದು ಆದರೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ ಹಾತಭರಿತನಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ಶಿಶ್ಯಿಸಿದರೆ ದೇವರು ನಾಯಿಪುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನನೋ?” ದೇವರು ಯೆಹೆಜ್ಜೀಲನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು,

ಶಿಷ್ಟನು ದೋಹ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅವನ ಪುಣ್ಯ ಅವನನ್ನು ಉದ್ದಿಂಬಯ
ಅವನು ಮಾಡಿದ ಯಾವ ಸುಕ್ರಯವೂ ಅವನ ಲೆಕ್ಕೆ ಸೇಲನಲ್ಪಡಿದು; ಅವನು ಮಾಡುವ ಹಾಡಿಂದಲೇ ಅವನು ನಾಯಿವನು (ಯೆಹೆಜ್ಜೀಲ 33:12, 13).

ಶಿಷ್ಟನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಟನವನ್ನು ಜಿಷ್ಟು ಅಥವಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಅಥವಾ ದಿಂದಲೇ ನಾಯಿವನು (ಯೆಹೆಜ್ಜೀಲ 33:14).

ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯ ಹಾತಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವನು ದೇವರ ಕೃಷ್ಣರೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಸನು. ಯೀಂನುಬಿನ ರಕ್ತಪೂರ್ವ ಮಾತ್ರವೇ ಹಾತವನ್ನು ಕುಮಿನಬಲಲ್ಲದು. ಸ್ವಮಾತಣೆಯ ದೇವಲಗೆ ನಮ್ಮ ವೈಯತ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಿರುತ್ತದೆ.

(3) “ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಮುಖಾಂತರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯವ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಶಿಶ್ಯಿಸುವಲ್ಲ ದೇವರು ನಾಯಿವಂತನಾಗಿರುವನನೋ?” ಬ್ರೇಬಲು ನಿದ್ವಾಷಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿದ್ದರೂ, ಹಲಬ್ಧ ಬರಹಗಳಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದರೂ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ತಿಳಿಮಾರಣವನ್ನು ಅಸ್ತಿವಾರಂಸಾಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. “ನಾನ್ನನ್ನು ಆತಮೆಂದು ನಿಈ ನಂಬಿದ ಹೊಳದರೆ ನಿಷ್ಟು ಹಾತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಾಯಿವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಯೀಂನು ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನ 8:24ಇ). ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೂ ಕೇಳದಿರುವವರನ್ನು ಯೀಂನುವು ತನ್ನ ರಂಭನವಾದ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತಿರುವನನೋ? ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಿರ ಬೇಕು, ಯಾಕಂದರೆ ಯೀಂನುವು ಜಗತ್ತಿನ ಒಬ್ಬನೇ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ 14:6). ದೇವರ ಅಷತ ಪ್ರತಂಪಣೆಯ ಲಾಭವಲ್ಲದೇ ಯೀಂನುಬಿನಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯಡಲು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶವಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ನಂಜಕೆಯ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಬರುತ್ತದೆ (ರೋಮಾತ್ತುರ 10:17; ಯೋಹಾನ 17:20, 21; ಅಪ್ಲೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 17:11, 12).

ಹಳೇ ಯುಗದಲ್ಲ, ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಜನರನ್ನು ಅವರು ಅಧಿಣತೆಯಲ್ಲದ್ದ ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತಕರ್ಮನಾರವಾಗಿ ನಾಯಿತೋಂಸಿದನು. “ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತವಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಹಾತ ಮಾಡಿದವರು ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತವಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ನಾಶಹೊಂದುವರು; ಆದರೆ ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತಪುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ಹಾತ ಮಾಡಿದವರು ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತಕರ್ಮನಾರವಾಗಿ 14ಇವನ್ನು ಹೊಂದುವರು”; “ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತವಿಲ್ಲದ ಅನ್ಯಜನರು ನಾಭಾವಿಕರಾಗಿ ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತದಲ್ಲ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಾಶಾಸ್ತವಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದರೂ ತಾದೇ ತಮಗೆ ಧರ್ಮ ತ್ರಂಪಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ” (ರೋಮಾತ್ತುರ 2:12, 14), ಒಬ್ಬನು ದೇವಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಭಕ್ತಿಹಿನ ಜೀವನ ಜೀವಿಸಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ

ಯಾವ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ; ಯಾಕಂದರೆ ಆತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಾಕಷ್ಟು ಶುರಾವೆಯು ಇರುವುದು (ರೋಮಾತ್ತುರ 1:18-20) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಭಾವಿಕವಾದ ಸೈತಿಕ ಸಿಯಮು ಇರುವುದು (ರೋಮಾತ್ತುರ 2:14). ಈ ಅಂತ್ಯ ಯುಗದಲ್ಲ, ಕೈತ್ಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ಹೊಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: “ಈ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲಗಳನ್ನು ದೇವರು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತರಿಲ್ಲ; ಈಗಲಾದರೇ ಆತನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವೆಂದು ಅಪ್ಪಣಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ನಿಷ್ಣಣ ಮಾಡಿದ ಪುರುಷನ ಕೈಯಂದ ನೀತಿಗಳನ್ನಾರವಾಗಿ ಭೂಲೋಕದ ನ್ಯಾಯಬಿಜಾರಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿವಸವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನತ್ತಪರೋಜಿಗಿಂದ ಎಜ್ಜಿಸಿದ್ದರಲ್ಲ ಇದನ್ನು ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅದಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗ್ರಂಥ 17:30, 31).

ಯೇಸುವಿನ ಪುನರುತ್ತಾನದ ನಂತರ ಆತನು ತನ್ನ ಅಪ್ರೋನ್ತಲಿಗೆ ಮಹಾ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೋಟ್ಟನು. ಅದು ಉಂಟಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಲೋಕವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ: “ನೀವು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ನುವಾರೆಯನ್ನು ನಾಲಿ, ನಂಜ ಬಾಹೀನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವನು; ನಂಬದೆ ಹೋಗುವವನು ದಂಡನೆಗೆ ಗುಲಿಯಾಗುವನು” (ಮಾರ್ಕ 16:15, 16). ಹೊಲನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ದೇವರು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ನುವಾರೆಯಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿರುವನು:

ನುವಾರೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲ ನಾನು ನಾಜಿಕೊಳ್ಳುವವನಲ್ಲ. ಆ ನುವಾರೆಯು ದೇವರ ಬಲಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದ ಚೋದಲು ಯಿಹಾದ್ಯಾಗಿಗೆ ಆ ಮೇಲಿ ಗ್ರಿಂಡಲಿಗೆ ಅಂತರ ನಂಬುವದರೆಲ್ಲಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದೇವರಿಂದ ದೋರಕುವ ನೀತಿಯು ಅದರಲ್ಲ ತೋಲಬಬುತ್ತದೆ. ನೀತಿವಂತನು ನಂಜಗೆಯಂದಲೇ ಬದುಕುವನೆಂಬ ಶಾಂತಿನ್ನಿಂತಿಯ ಪ್ರಕಾರ “ಆ ನೀತಿಯು ನಂಜಕೆಯ ಫಲವಾಗಿದ್ದ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಂಥಾಗಿದೆ” (ರೋಮಾತ್ತುರ 1:16, 17).

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಹೊಲನು ನುವಾರೆಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವವರು ನಿಶಿನುವರು ಹೋಗುವರು ಎಂದು ಎಳ್ಳಿಲ್ಲಿಕೆ ತೋಟಿದ್ದಾನೆ. ಯೇಸುವು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಆತನ ಬಲಶಾಲ ದೇವದೂತರು, ದೇವರನ್ನು ಅಲಿಯದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ನುವಾರೆಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವದವರೂ “ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ನಲ್ಲಿಸುವರು” (2 ಥಿಸಲೊನೀಕ 1:8).

“ದೇವರು ಹಕ್ಕುಹಾತಿಯಲ್ಲ, ಯಾವ ಜನರಿಳಯಾದರೂ ದೇವರಿಗೆ ಭಯಹಷ್ಟು, ನೀತಿಯನ್ನು ನಡಿಸುವವರು ಆತನಿಗೆ ಚೆಳ್ಳಿಕೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗ ನಂದೇಹಿಳ್ಳದೆ ನನಗೆ ತಿಂಡದೆ” ಎಂದು ಹೇತುನು ಹೇಳಿದನು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗ್ರಂಥ 10:34, 35), ಕೊನೆಲ್ಲಾಗು ದೇವರಿಗೆ ಭಯಹಷ್ಟುವವನಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆ ಸೈತಿಕ ಜೀವಿತ ಜೀವಿ ಸಿದರೂ (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗ್ರಂಥ 10:1, 2) ಅವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗ್ರಂಥ 11:14). ಹೀಗೆ ದೇವರು ಅವನು ನುವಾರೆಯನ್ನು ನಂಜ ತೈನಾಗುವಂತೆ ಸುವಾರೆನಾರಲು ಅವನ ಬಜಿಗೆ ಹೇತುನ್ನು ತಳುಹಿಸಿತೋಟ್ಟನು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಗಳು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯಿಂತು ಮನುಷ್ಯನು ನುವಾರೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಜೀವಿನಿಂತೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವವನು ನ್ಯಾಯವಂತನಾದ,

ಹಲಿಶ್ವದ ದೇವರ ಹನ್ತಗಳ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಹರಲೋಕದ ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀತಿಯೊಬ್ಬ ತೈತ್ಯನ ಅಪ್ರಿಕ ಹಂಗು ನರಕದ ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀತಿಯೊಬ್ಬ ಹಾಹಿಗೆ ಸುವಾತೆಯನ್ನು ನಾರುಪುದಾಗಿದೆ. “ಸುವಾತೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾದ ಅದರೆ ಅದನ್ನು ಎಂದೂ ಕೇಳದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಂಡಿನುವದರಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಾಗ್ಯಯವುಷ್ಟವನಾಗಿರುವನೋ?” ಎಂಬುದು ತತ್ವ. ನಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಮನುಷ್ಯರ ಎಲ್ಲಾ ಪಲಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾಗ್ಯಯತೀರ್ಣಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಶೃಂಗಜ್ಞತೆಯಿಂಳುವರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ನಾಗ್ಯಯಾಧಿಳ ರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ನಾವು ನಾಗ್ಯಯ ತೀರ್ಣಕೆಗೆ ಒಳಹಡುವೆವು. ಅದುದಲಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡೋಣ ಮತ್ತು ರಚಿಸಲು ದೇವರ ಬಲವಾಗಿರುವ ಸುವಾತೆಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿಲು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಲೋಕದ ನಾಗ್ಯಯಾಧಿಳನು ನಾಗ್ಯಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವನೆಂದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ನಂಬಿಣಣ (ಅದಿಕಾಂಡ 18:25).

ಸಿತ್ಯವಾದ ಪಂಡನೆಯ ನಾಗ್ಯಯವಾದಽಾಗಿರುವವರುಷ್ಮಾಃ?

ಯಾರ ಮಷ್ಟಿದಿಂದ ಸಿತ್ಯವಾದ ದಂಡನೆಯ ನಾಗ್ಯಯ ಬಧಿತೆಯನ್ನು ನಾವು ಹಲೆಕ್ಕಿನೊಳಣ? ಹಾಹಿಗಳಂತೆ, ನಾವು ಹಾಪದ ಅಪರಿಖಿತತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು. ಹಾಪವು ಏನಾಗಿರುವುದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೊಳಡಿರ ಬಹುದು. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಒಳಗೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಚೈಯತ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಪದೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಹರಳಿತರತೆಯ ಅವರ ಭಯಂಕರತೆಯ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ನಾಯಿಸಿಜಡುತ್ತದೆ. ಹಾಪವು ತೀಳಿವಾದ ದಂಡನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದದ್ವಾರಿದೆ, ಯಾಕಂದರೆ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ನಾವು ಹೊಲೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೇವೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವದ ಕೊರತೆಯಿಂಳುವ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ (ರೋಮಾತ್ತರ 3:23). ಅದು ನಮ್ಮ ಮಷ್ಟವಾಗಿದೆ (1 ಹೆಚ್ರ 1:15, 16). ಶ್ರಮಾ ಹಣತೆಯಲ್ಲದೆ, ದೇವರ ಹಾಪರಹಿತ ಪರಲೋಕದಲ್ಲ ನಾವು ನ್ಷಾಜಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ (2 ಹೆಚ್ರ 3:13; ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ 21:27).

ನಾವು ಹಾಪವನ್ನು ಶ್ರೀತಿನಬಹುದು ಮತ್ತು ಅನಂದಿಸಬಹುದು, ಅದರೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ದೈಣಿಸುತ್ತಾನೆ (ಅಪ್ಯಯ 1:9). ದೇವರು ಹಾಪವನ್ನು ದೈಣಿಸುತ್ತಾನೆ ಅದರೆ ಹಾಹಿಯನ್ನು ಶ್ರೀತಿನುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಯಾರೋಣ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲ ಇದು ನಯವಾಗಿದೆ: ಅದರೆ ದೇವರು ಹಾಹಿಯನ್ನು ಹಾಪದಿಂದ ಬೇಳೆದಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಅತನ ಕೊಳಪುರ್ವಾ ದಂಡನೆಯಾ ಹಾಪದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದು ಅದರೆ ಹಾಹಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ, ದೇವರು ರೋಣವು ಹಾಹಿಯ ಮೇಲೆ ನುಲನ್ವೃತ್ತಾಗಿದೆ.² ದೇವರು ಹಾಪವನ್ನು ನಾವು ದೃಷ್ಟಿಸುವಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಅದು ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ: ಹಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದು ನಾಗ್ಯಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ನಾವು ಶರ್ಕರಾ ಅರ್ಹತೆಯಿಂಳುವರು ಅಗಿರುವೆಷ್ಟೋ? ಹಾಪವು ಸಿಜವಾಗಿಯಾ ಏನಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಾವು ನೊಳಡಬಹುದೋ? ಹಾಪವನ್ನು ದೇವರು ನೊಳಡುವಂತೆ ನಾವು ನೊಳಡಬಹುದೋ? ಹಾಪಕ್ಕಾಗಿ ನಾಗ್ಯಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕುಲತು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಕೊಳೆನವನ್ನು ನಾವು

ರುಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ? ದೇವರೆಂದಿನ ಒಬ್ಬನ ನಂಬಂಥಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ದಂಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಕೊಣಕ್ಕೆ ಅದು ನಮ್ಮೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತರೆ ಎಂಬುದರ ಹಳಿಣಾಮವನ್ನು ದಾಖ ನಾವು ಮುಂದೆ ನೋಡೆ ಬಹುದೋ? ಹಾಷದ ಅಹಾರತೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಲಾಗಿದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯತಿಕ್ಕೆ ಯಾವುದೆಂದು ನಾವು ತೀರುವುದೋ?

ಹಾಷದ ಹೋರತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕರೋರತೆಯನ್ನು ದೇವರು ನಾಗ್ಯಯತೀರ್ಪನನ್ನು ನಾಲಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲ ನೋಡಬಹುದು. ಅದಾಮು, ಹವ್ಯರ ಹಾಷದ ನಿಖಿತಪಾಗಿ ನಂತರ ಮರಣ, ತೊಂದರೆ, ವಾಧಿಗಳು, ನೋವು ಮತ್ತು ನಾಬಿರಾಯ ಕಣ್ಣಗಳ ಬಂದಪ್ತ. ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆಯಧಾರ್ಥವಾದದ್ದೀಂದು ತೋರುವ ಕಾಯಂದ ಹಳಿಣಾಮಗಳಾಗಿ ಶರ್ಕರಾನೆಗಳಲ್ಲ ಕೋಣಿಕೋಣಿ ಜಿನಲ್‌ರೆ ದಾಖಿನುವದಲಿಂದ ದೇವರು ಆ ಕಾಯಂದ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಅನಾಗ್ಯಯವಾದದ್ದೀಂದು ನಾವು ನಂಬಬಹುದು, ಆದರೆ ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ದಂಗೆಯಿಷ್ಟುದರ ಗಂಭೀರ ತೆಯನ್ನು ನಾವು ತೀರುವುದನಿಂದ ಅಂದಿಗೊ ಇರುವನು” (ಇತಿಯ 13:8), ಸಿಕ್ಕು ದಂಡನೆಯ ಆತನ ಹಿಂದಿನ ನಾಗ್ಯಯತೀರ್ಪುಗಳಿಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಟಿಕೆಯಲ್ಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗ್ನಾದು.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಅಲ್ಲ ನಮಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರ ಜಿತ್ತಪನ್ನು ಮಿಲಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ದಂಡನೆಯ ಅರ್ಹವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮೆ ನಾಗ್ಯಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ಒಂದು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ನಮಯವು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಕಳಿಣತೆಯನ್ನು ತೀರುವುದನಿಂದಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೀರುವುದು ಅಪರಾಧ ಗಾಂಭರ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಕ್ಕು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಅವಲೋಕನಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು:

(1) ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು, ನಾಗ್ಯಯವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಹುಡುಕುವವಸಿಗೆ ಅಪರಾಧವು ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ನೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಷಕ್ಕಾಗಿ ತೊಡಲು ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಕ್ಷಾರ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು (1 ಹೆಚ್ 2:24; 3:18). ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಹಾಷವು ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದಾಗಿತ್ತೇಂಬುದನ್ನು ನೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ನಾಗ್ಯಯವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಈ ಲಾತಿಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳಗಿಸಿದ್ದರೆ, ಸಿಕ್ಕುಯವಾಗಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ನಾಗ್ಯಯದ ದೇವರ ನಾಗ್ಯಯಾಲಯದಲ್ಲ ಕಾರಣಬಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

(2) ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ದೇವರು ಬದಗಿಸಿರಿದ್ದರೆ, ಸಿಕ್ಕುವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅನಾಗ್ಯಯವಾದದ್ದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು (ಇತಿಯ 2:3). ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅಂಥ ತೀರ್ತೀಯ ತಾಗಾರವನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿನುವುದು ನಲಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಕೊಡವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ 3:36).

(3) ದೇವರು ನಮಗೆ ಒಂದು ಅಯ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ನಾವು ನಂಹಾದಿಸಿದ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಅಹಾರತೆಯಲ್ಲಿದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೇರೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮೆ ಅಯ್ದೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾಲಗಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಜೀವ ಜಿಲವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕುಡಿಯಲ (ಪ್ರಕಟನೆ 22:17). ಸಿಕ್ಕು ಜೀವವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಸಿಕ್ಕದಂಡನೆಯನ್ನು ಅಯ್ದು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು

ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 7:13, 14; 25:46). ನಮ್ಮ ಅಂತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ದೇವರ ಆಯ್ದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆಯ್ದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಿತ್ಯ ಜಿವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಅಹಂಕಾರಿಸುತ್ತಾನೆ (2 ಹೇತು 3:9). ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ಸಿತ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡರೆ, ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಲು ನಮಗೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆಗ ಆತನು ಅನ್ಯಾಯಗಾರನಾಗಿರುವನು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ನಮಗೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಯಾಯ ತಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

(4) ದೇವರು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಜನರ ಹೃದಯಗಳ ಹಿಂಸಿತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಿತ್ಯ ದಂಡನೆಯ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವೇತಾನಂಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿದ ದಂಗಿಸೋರ ಹೃದಯಗಳಿರುವವರು. ಅವು ಅವರ ಸಿತ್ಯದಂಡನೆಯನ್ನು ನಾಯಾಯ ಬಿಧ್ಯಾ ವಾಗಿ ಮಾಡುವವರು, ಸಿತ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಗೆನುವವರು (ಮತ್ತಾಯ 25:41) ನಂತರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತಲಿತ ಹಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. “ಸಿನ್ನ ಹೊಂಡತನವನ್ನಾ ಹಂಚಾತ್ತಾತಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸನ್ನಾ ಅನುಸರಿಸುವದಲಂದ ಸಿನೊಳಿಸ್ತ ದೇವರ ಕೊಂಡ ವನ್ನು ಕಂಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಿ. ದೇವರ ಕೊಂಡಪ್ರಾ ನಾಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಥರೂ ಪ್ರತಿಯ ವಾಗುವ ದಿವಸ ಬರುತ್ತದಣ್ಣೆ” (ರೋಮಾತ್ತರ 2:5); “ಉಪದ್ರವಗಳಿಂದ ನಾಯದೆ ಉಳಿದ ಜನರು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿರುದ್ಧಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಲ್ಲ” (ಪ್ರತಿಕಣ 9:20). ದೇವರ ಪ್ರತಿಕಾರದ ಹಿಂದಿನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ತಮ್ಮ ದುಷ್ಪಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಮಾನಸನಾಂತರಕ್ಕೆ ಎಜ್ಜಿಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧಿಲಿರಬಲ್ಲ. ಜಿದ್ದುಹೊಗೆನುವ ಕೆಲವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಬಿಲ್ ಹೇಳುತ್ತವೆ: “ಅವರಲ್ಲ ತಿಲಿಗಿ ಮಾನಸನಾಂತರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವದು ಅನಾಧ್ಯ” (ಇತ್ತಾಯ 6:6). ನರಕಕ್ಕೆ ಹೊಗೆನುವವರು ತಮ್ಮ ದಂಡನೆಯ ಸಿಬಿತ್ವವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹಟಮಾಲ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡರ್ದುಕೂಗೆ ದೇವರನ್ನು ಸಿಂದಿಸುವರೇ?

ಎಣಿರೂ “ಯೇಣುತ್ತಿಸ್ತಾನನ್ನು ಒಡೆಯಿಸಂದು ತುತ್ತಿಷ್ಟೆ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಘನವನ್ನು ಸಳ್ಳಿಸುವರು” ಎಂದು ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ (ಫಿಂಟಿ 2:11). ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಾನಸನಾಂತರ ಹೊಂದುವರೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇಲೇ? “ದೆವ್ಯಾಗಳ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ನಂಜ ಹೆಡಿಲ ನಡುಗಾತ್ರಪ್ರಾ” (ಯಾಕೋಬ 2:19). “ಸೀನು ದೇವರ ತಮಾರನು” ಎಂದು ಹೇಳುವದಲಂದ ಅವು ಯೇಣುವನ್ನು ಅಲಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು (ಮಾರ್ಕ 3:11; ನೋಡಿಲ 5:7). ಅಲಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾನಸಾಂತರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಗೆ ಅಗಿದ್ದರೆ, ಈ ದೆವ್ಯಾಗಳು ಅಲಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾನಸಾಂತರಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ನಿಜವಾಗಿ ಮಾನಸಾಂತರ ಹಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಪುಭ್ರವಾರ್ತೆ ಇರುವವರು?

ಈ ಹಾರೆದಲ್ಲಿ ಶುಭವಾರ್ತೆಯ ನಾವು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರು ಯೇಣುತ್ತಿಸ್ತಾನ ಮುಖಾಂತರ ನರಕದ ಹೇದನೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ನಾಧ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು (ಇತ್ತಾಯ 5:9). ರಷ್ಣಣೆಯನ್ನು ಅಹೇಳಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವನು (ಪ್ರತಿಕಣ 22:17).

ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿ, ದಯಿ ಮತ್ತು ಶೃಂಖಲೆ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಹಾಪಗಳ

ನಿಬಿತ್ತ ನಾವು ಕರ್ತೃಪಡಬಾರದೆಂದು ಅಹೇಳಿಸಿದನು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಹಿಂನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದನು (ರೋಮಾತ್ಮರ 5:6-8). ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಟೆಗಳಾಗಿ ಯೀಣುವಿನ ಮರಣದ ಮುಖಾಂತರ ಆತನು ಆದನ್ನು ಮಾಡಿದನು (ರೋಹಾನ 3:16; ರೋಮಾತ್ಮರ 3:24; 11:32). ಈ ಶುಭವಾರ್ತೆ, ಸುವಾರ್ತೆ, ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲ ದೇವರ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಜ, ಬಿಧೇಯರಾದರೆ ಈ ಶುಭವಾರ್ತೆಯ ಲಾಭವನ್ನು ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆವು (ರೋಮಾತ್ಮರ 1:16; 2 ಥೆನಲೊನಿಕ 1:8; 1 ಹೆಚ್ 4:17). ಇದು ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಟೆಗಳಾಗಿ ಮಾನಸಾಂತರ ಹಡುವದನ್ನು (2 ಹೆಚ್ 3:9), ಯೀಣುವಿನಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಅಲಕೆ ಮಾಡುವದನ್ನು (ರೋಮಾತ್ಮರ 10:9, 10) ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಟೆಗಳ ಕ್ಷಮಾರ್ಚಣಾಗಿ ಬಾಹೀನ್ಯ ಹೊಂದುವದನ್ನು (ಮಾರ್ಕ 16:15, 16; ಅಹೋಶ್ಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 2:38; 1 ಹೆಚ್ 3:20, 21) ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಯೀಣುವಿನ ರಕ್ತದಿಂದ (ಕೊಲೊನ್ಸೆ 1:19-22; ಪ್ರಕಟನೆ 1:5) ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಟೆಗಳ ತೊಳೆಯಲ್ಲಿದೆ (ಅಹೋಶ್ಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 22:16). ನಮ್ಮ ನೂತನ ಜನಸದ ಹಾಗೂ ಅನರ್ತರದ ನೂತನ ಜೀವನಸದ ಕಾರಣದಿಂದ, “ಸುವಾರ್ತೆಯಿಂದ ಉಂಘಾದ ನಿಲಾಕ್ಷೇಯನ್ನು ಜಟ್ಟು ತೊಲಿಗಿ ಹೊಂದಿ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ನೆಲೊನಾಂಡಿರುವದಾದರೆ,” ನಾವು “ಪರಿಶುದ್ಧ ರಾಗಿಯೂ ಸಿದೋಂಷಿಗಳಾಗಿಯೂ ಸಿರಪರಾಧಿಗಳಾಗಿಯೂ ಆತನ ಮುಂದೆ” ತರಲ್ಪಡುವೆವು (ಕೊಲೊನ್ಸೆ 1:22, 23) ದೇವರು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಣಿದ್ದಾನೆ. ಸಿತ್ಯಾಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಸಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕದ್ದು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಸಿತ್ಯದಂಡನೆಯ ಬಿಜಾರವು ನಾಯಾಯದ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗೆ ಬಿರೋಧವಾದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ದೇವರು ವಾಗ್ಣನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಇದು ಇದು ಆತನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ದೇವರಂತೆ, ಆತನು - ತನ್ನ ಕೃಪೆಯ ಮುಖಾಂತರ - ಅನರ್ಕರಾದ ಮತ್ತೆ ಮಾನವಲಿಗೆ ಹರಲೊಕದಲ್ಲಿ ತನೆಷ್ಟಾಂದಿಗೆ ಸಿತ್ಯಜೀವದ ನಿಲಾಕ್ಷೇಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಣಿದ್ದಾನೆ. ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಬಿಧೇಯರಾಗಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಜಿಬಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಅಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ಅಭಿಧೇಯರಾಗಿ ಸಿತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸೃಜಾನಸೊಂದಿಗೂ ಅವನ ದೂತರೊಂದಿಗೂ ದಂಡಿನಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸೃಜಾನನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ದೇವರನಾಯಾಗಳು, ಸೃಜಾನನಾಯಾಗಳು ಅಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಅಯ್ಯಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಿತ್ಯವಾದ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿರತ್ವ ಅವಲಂಭಿಸಿರುವೆವು.

ಮರಣದ ಬಾಗಿಲು ನಮಗೆ ತರೆಯಲ್ಪಡುವಾಗ ಇಲ್ಲವೇ ಯೀಣುವು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಿತ್ಯತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ನಾವು ಬರುವೆವು. ಸಿನ್ನ ಸಿತ್ಯವಾದ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿರ ಯಾವುದಾಗಿರುವುದು?

ஓப்பூஷ்டீகள்

¹நீங்கிட சிவெங்ஜன்காங் 20:5; யீக்கொலுவ 24:19; யீக்ஜீல 39:25;
1 கீலங்கி 10:22. ²நீங்கிட யோகான 3:36; ரோமாதூர் 1:18; எஃகீன் 5:6;
கீலீங் 3:6; 1 டீன்லீங்கி 2:16.

© 2009 Truth for Today